

ДѢЛО

Выходитъ во Львѣвъ що Вторника, Четверга и Суботы (крѣмъ рускихъ святъ) о 5-ой год. пош. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушѣ кождого 15-го и послѣдняго дня кождого мѣсяца. Редакція и Администрація подъ Ч. 44 ул. Галицка. Рукописи вѣрнутся лишь напередѣ застереженіе. Уголешеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣг. одной строчки печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 2 кр. а. в. Рекламы и неопечатаній вѣлны отъ порта. Предплату и инсераты принимаютъ: У Львѣвъ Администрація „Дѣла“, У Вѣднн Haasenstein & Vogler, Wallfischgass 10; M. Dukas, Kemeigasse 13; Heinrich Schalk, Wollzeile 12; G. L. Danbe & Co, Singerstrasse 11 а. Rudolf Mosse; Moritz Stein, Wollzeile 22; F. A. Richter, Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Danbe & Co. Въ Гамбургѣ Valentin & Co., Königstrasse 36. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевской Старина“ въ Кіевѣ и почтовой урядъ.

Предплату на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи: въ цѣлый рокъ . . . 12 зр. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл. на пѣть року . . . 6 зр. на пѣть року . . . 6 рубл. на четверть року . . . 3 зр. на четверть року . . . 3 рубл. съ дод. „Библиотеки“: съ дод. „Библиотеки“: на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл. на пѣть року . . . 8 зр. на пѣть року . . . 8 рубл. на четверть року . . . 4 зр. на четверть року . . . 4 рубл. на самъ додатокъ: на самъ додатокъ: на цѣлый рокъ . . . зр. 5— на цѣлый рокъ . . . 5 рубл. на пѣть року . . . зр. 2-50 на пѣть року . . . 2-50 р. Для Заграниччя, окрѣмъ Россіи: на цѣлый рокъ . . . 15 зр. на пѣть року . . . 7-50 зр. на четверть року . . . 3-75 зр. съ дод. „Библиотеки“: на самъ додатокъ: на цѣлый рокъ . . . 19 зр. на цѣлый рокъ . . . 6 зр. Поодинокое число коштуе 12 кр. а. в.

Запросины до предплаты на рокъ 1885.

Съ днемъ 1 (13) Сѣчня 1885 розпочинаемо шестый рокъ издаванія „Дѣла“. Условія предплаты поданы повыше.

Предплату просимо отновити якъ найскорше, пожеже якъ „Дѣло“ такъ и „Библиотеку найзнам. повѣстей“ печатаемо лише въ обмеженѣ числѣ, такъ що пѣзвѣише згодосившия могли-бы початковухъ чиселъ не дѣстати.

Новой предплатники „Библиотеки найзнам. повѣстей“ дѣстануть початокъ повѣсти: „Батько Горію“ (8 аркушѣвъ) даромъ.

Для догѣдности П. Т. Предплатникѣвъ „Библиотеки найзнам. повѣстей“ постаралася Администрація „Дѣла“ о готовій окладники (цѣлѣ въ золотно съ вытисками и съ вызолоченымъ заголовкомъ на хрѣбтѣ) для поодинокихъ повѣстей, котрой П. Т. Предплатники, почавши отъ повѣсти „Батько Горію“, за малую доплатою (25 кр. отъ одной повѣсти) будутъ могли дѣставати, але подѣ условіемъ, що найменше 100 предплатникѣвъ зголосится съ такимъ жадаваніемъ. За вправленіе книжки жадае тутешній переплетчикъ 15 кр. Бѣли-бы минимальне число 100 не зголосилося, въ такѣмъ случаю присланѣ 25 кр. дочислятся до дальшой предплаты. Доплату на окладники до повѣсти „Батько Горію“ належитъ прислати найдалше до 1 (13) лютого 1885, а до дальшихъ повѣстей все съ присылкою першой части предплаты.

Предплату слѣдуе пересылати (найдогѣвѣише переказомъ почтовымъ) до „Администраціи Дѣла у Львѣвъ“.

При письменномъ замовленію „Дѣла“ або „Библиотеки“ просимо все точно подати адресу замовляющего, часть, до якого мае часопись посылатися, и часть сплаты належной предплаты.

Рѣвножь просимо всѣхъ Вп. нашихъ Предплатникѣвъ, у котрыхъ маемо ще залежности, чтобы чимъ скорше ихъ надѣслали, бо съ концемъ року редакція муситъ вырѣванати всѣ свои рахунки.

Черезъ Администрацію „Дѣла“ можна предплачувати литературно-научковій журналь „Кіевская Старина“. Предплата — лишь цѣлорѣчна — выноситъ 15 зр. а. в.

Редакція и Администрація „Дѣла“ ул. Галицка ч. 44.

Поглядъ на рокъ 1884.

II.

Beati possidentes! — той окликъ импонуе нашимъ Полякамъ, отъ коли они захонили въ свои руки панованіе надъ Русинами въ Галичинѣ. „Щасливый мы, посѣдающі!“ — приспѣвуютъ они собѣ и нынѣ, коли иде рѣчь о полагодженіе въ душѣ справедливости отнѣснѣ рускихъ, коли Русины чи то въ дневникарствѣ, чи на зборахъ та вѣчахъ, чи въ законодательныхъ тѣлахъ подносятъ голосъ за конституційными правами руского народа и руской церкви або закладають прѣстѣсть противъ всѣкихъ кривдъ чиненыхъ руской народности, доходячихъ часомъ до безпаметной негачіи существованія Русинѣвъ яко окремого, другого рѣвноправного народа въ краю. „Щасливый посѣдающі“ отповѣдають на домаганя и жалобы Русинѣвъ подаваніемъ въ подозрѣвны ихъ лояльности „państwo i kościołowi“, хочъ на дѣлѣ домагаются они отъ Русинѣвъ инакшою „лояльности“, до котрой зновъ Русины не чуются зобовязаными аны не мзють охоты обовязуватися, — они домагаются отъ Русинѣвъ, чтобы они помагали имъ будувати звѣстне „gniazdeczko“. Русины, якъ сказано, не мають до того охоты, бо давня и нова исторія занадто богато научила ихъ. Тожъ „щасливый посѣдающі“ будъ либо стараются всѣми усиліями зневолити насъ до того, чого мы добровольно не хочемо, чого намъ наша свѣдомость народна не дозволяе, противъ чого исторія наша насъ грѣмкими голосомъ остерѣгае. И отъ зъ того титулу маемо у себе „ко-

хавцѣвъ“ Смартвухъ встанцѣвъ та Сзунитѣвъ, ввидимыхъ и невидимыхъ, маемо повсемѣстну колонизацию, „kółka rolnicze“ и т. д.

Тымчасомъ акція ихъ выликуюе реакцію середѣ всего загалу руского народа въ Галичинѣ, интеллигенціи и народа, а реакцію тымъ ширшу и интензивнѣишу, що отъ часу першого вѣча народного въ 1880 р., зааранжованого пок. Володимиромъ Барвѣнскимъ, интеллигенція наша сконсолидувалася, стала вповнѣ свѣдомою своєю програмы народнои, зораталася ще крѣпше съ селяниномъ и мѣщаниномъ, и понесла въ народъ свѣгло науки, національне самопознаніе, вѣдомость правъ политичныхъ, идею самопомочи и всѣ тѣ добрыя зерна, зъ котрыхъ посѣву нынѣ вже починае буйно зеленѣти народна нива.

Не можна допустити, чтобы Поляки не бачили того отпору руского народа супротивъ ихъ напору. Они его добре бачуть и розумѣють вагу его для будущности краю и для будущности своєї власной. Поляки-жь, якъ мы недавно въ „Дѣлѣ“ высказали, становлять у насъ дрѣбный двѣрскій оазы середѣ широкихъ масть народа руского, частину населеня по мѣстахъ и, що правда, переважуючу бѣльшость бюрократіи. По дворахъ и мѣстахъ суть загроженѣ черезъ жидѣвъ, — се рѣчь доказана, — а бюрократія, яко элементъ зависимый отъ правительства, нгдѣ не есть беззусловно „благонадежною“. Дежь та опора, на котрой мають тревало стояти нынѣшній гегемоны на галицкой Руси? Народъ, тая скала, на котрой въ нынѣшномъ столѣтїи можна будувати, — не ихъ, а нашъ!

Бачучи то, одий зъ нашихъ гегемонѣвъ, именно старшій, що зросли ще за бл. п. паццины, судорожною рукою держатся своихъ здобуткѣвъ, не могучи погодитися съ думкою, що въ ихъ очахъ возможна була-бы яка-небудь абдикація въ користь Руси, якою-бы она нѣ была, Руси, котру нѣбы-то вышайшій у насъ не такъ то й давно гр. Стадіомъ, — а другій, молодшій, що зросли вже середѣ розвивавшогося національного жити Руси и власными очима бачили и бачагъ жизненну силу народнои идеи руской, силу масть, котра може и въ недалекой будущности перейти до порядку дневнои надъ „оазами“ посередѣ себе, — тїи другій, молодшій, хотѣли бы запобѣгнути предвиджуваному своему упадку и банкротству шугунои гегемоніи, вышаходягъ мѣры, якими-бы то далося зрѣбити середѣ Русинѣвъ можливою и на дальше свою экзистенцію, розумѣеся, въ нынѣшномъ видѣ.

Такъ дасться схарактеризувати становище такого п. Грохольского, а такого гр. Войтѣха Дѣдушицкого въ справѣ руской, такъ дасться выголковать и становище партій польскихъ въ соймѣ супротивъ справедливыхъ домаганъ рускихъ послѣвъ въ минушій сесіи. Одна партія польска не признае потребности нѣякихъ уступокъ Русинамъ и не хоче навѣтъ входить въ яка-небудь договоры съ ними, — друга бачитъ конечну потребу „coś zrobic“, але то „coś“ або вѣй самѣй шце неясне, або таке, якими Русины вдоволятся не могутъ. А конецъ концемъ обѣ партіи выходягъ зъ того, що они „beati possidentes“, отже они мають рѣшати, чого Русинамъ до ихъ спасенія необходимо потребно... Та въ томъ только лихо, що Русины вже повнолѣтній и самѣ пѣзнають, чого имъ треба до спасенія своєї народности!

Справа руска.

II.

Першимъ внахорѣмъ, наибѣльше заинтересованымъ найновѣйшимъ вворотомъ въ справѣ руской объявилася краковска „Nowa Reforma“. Подавши провѣдній гадки вѣветнои поддавельской корреспонденціи до „Кгаж-у“, пыталася она, чи донесеніе о канцлерѣ нѣмецкомъ и тѣвднѣмъ его отнѣшено до справы руской есть правдою чи выдумкою, а провѣривши, що кн. Бисмаркъ вѣдно живо интересуе пытаніемъ польскимъ, вѣрнѣтъ, що днѣ мѣгъ занятися и справою „русско-польскою“. Только-жь канцлеръ, по думцѣ „N. Ref-a“, судитъ и оцѣняе справу руско-польску въ становищѣ субъективнаго т. е. съ становищѣ не-нависти до Полякѣвъ и бажавъ-бы ширѣ, чтобы Русинѣвъ галицкихъ ужито яко элементъ реакційный супротивъ Полякѣвъ. Але-жь се не нова рѣчь, думае „N. Ref-a“. Бо чейже и централисты вѣденскій придержувались такой системы, и Россія лишь для тыхъ самыхъ цѣлей протегуе Русинѣвъ въ Галичинѣ, хотѣй ихъ у себе угнетает. „N. Ref-a“ вѣрнѣтъ прѣто, що кн. Бисмаркъ носится съ такими думками, якѣ ему корреспондентъ краковскій до „Кгаж-у“ пѣдсужавъ, але сумнѣваеся, чи нѣмецкій канцлеръ зробивъ кабинетови вѣденскому на дѣлѣ подобнаго рода представленіе, бо се було бы идентичнымъ съ правомъ мѣшатися у внутрѣнній справы суверѣнной державы и могло-бы знову дати Австріи право упѣмнутися о кривды, якихъ дѣзнають Поляки повнанскій въ стѣроны Прусы. На всякій случай отже не вѣрнѣтъ „N. Ref-a“ въ дѣйствѣность факту.

Дальше сумнѣваеся „N. Ref-a“ о томъ, чи Русины вдоволялись-бы зрусченіемъ университету черновецкому и чи не жадали-бы радше катедры рускихъ въ университетѣ львовскомъ, въ центрѣ своєї нынѣшной акціи. Отгакъ не вѣрнѣтъ „N. Ref-a“ и въ участь гр. Альфреда Потоцкого въ цѣлѣй справѣ, опираючись на томъ, що бувшій намѣстникъ Галичины не попиравъ въ Соймѣ прѣвѣтковъ гр. Войтѣха Дѣдушицкого на введеніе науки руского языка въ всѣхъ середныхъ школахъ Галичины, а бувъ-бы мусѣвъ се зрѣбити, коли-бы бувъ ваявъ личну участь въ авторствѣ агадаваго прѣвѣткѣ, а бувъ-бы навѣтъ попиравъ его силами правѣцѣй соймовѣи въ сполученю съ сѣферами правительственными, дикими и бѣльшестею центра.

Въ концѣ славословить „N. Ref-a“ гр. Войтѣха за его „rojednowcze myśli“, нагадуе часы, коли сей посоль въ молодѣмъ своѣмъ вѣдѣ фантазувавъ о довершенои новои „unii tѣmasc-oi“ межѣ обома народами и додае въ свои стѣроны, що зворотъ въ справѣ руской не выйшовъ зъ инициативы сѣферъ берлинско-вѣденскихъ, т. е. що тѣ сѣферы не впынчили на роjednowczoscъ Полякѣвъ до Русинѣвъ, а виробилася она въ процесѣ Ольги Грабаревои, коли староруска партія ослабла, стѣронничество народне руске скрѣпилося, а соймѣи послѣ рускѣ змѣнили тактику.

Другій знаторѣ въ посередѣ прасы польской кравѣи слабо коментуютъ донесеніе „Кгаж-у“, або лишь подають съ великимъ стоицизмомъ содержаніе его, якъ се зрѣбила „Gazeta Nar.“ въ 15 л. сѣчня. Чи сему причиною недостатокъ информации „зъ горы“, чи дару ориентованя, чи утавна влѣсть на закулисову акцію якихъ-то „wybitniejszychъ krajowców“, котрымъ мала-бы корона поручити дѣло рѣвноуправленія Русинѣвъ галицкихъ, чи остаточно богатизованіе всеи справы — мы въ то не входимо.

Зъ рускихъ часописей зареестрували корреспонденцію „Кгаж-у“ — „Слово“ и „Н. Пр.“ Проломъ въ послѣднихъ числахъ. „Н. Пр.“ замѣчае при томъ отъ себе, що факты, наведеный въ вѣданій корреспонденціи, мають за собою всякія признаки вѣроатности, и що годѣ имъ не дати вѣры. Надто мае днѣ надѣю, що вреализованіе прѣвѣткѣ Бисмаркова „вскорѣ наступитъ“. „Слово“ обѣцѣюе доперва въ дальшихъ числахъ коментаръ до корреспонденціи.

Подавши бодай въ короткости дотеперѣшій голосъ прасы кравѣи о нечаянній интервенціи кн. Бисмарка въ користь справы руской, мы хочемо объявити и нашъ поглядъ на дѣло. Передъ всѣмъ однакожь мусимо примѣтити, що пытаніе о достовѣрности самого

факту лишаемо на боцѣ, равъ тому, що годѣ ви провѣрити, а отгакъ и по причинѣ, що нерѣшеніе сего пытаня не змѣняе сущности факту, про котрой поддавельскій корреспондентъ въ „Кгаж-у“ толкуе и отповѣдае конституційному положеню Русинѣвъ галицкихъ въ цѣлости. Припустѣмъ, що кн. Бисмаркъ интервеніювавъ за нами въ вѣденскѣмъ кабинетѣ, — то чейже до того були и свои подставы. Божъ годѣ вѣрнѣтъ, чтобы Русины не были въ Австріи потрібны и чтобы вже нѣколи не повалено у насъ памятнои програмы Bürger-министрѣвъ, вѣдаючи насъ на ласку-неласку Полякѣвъ галицкихъ. Кн. Бисмаркъ мѣгъ въ Русинахъ догланути бѣльше поруки для добра династіи и державы австрійской, нѣжь то вѣдалася и вѣдае нынѣшнымъ керманічамъ конституціонализму австрійского, котрѣ за нѣяку цѣну не хотятъ допустити насъ до ширшой парламентарной акціи съ голосомъ рѣшающимъ. Чи въ томъ, по догадкахъ „N. Ref-a“, были у кн. Бисмарка свои геогистичнѣй дѣлы, — намъ се не вадитъ, бо мы и не такѣ пасивны, чтобы для красныхъ очей суверѣдѣвъ дали топтати свои національній и политичнѣй права по вѣчки вѣчны. Наше неотраднѣе положеніе ажъ надто бѣвъ въ очи всѣмъ объективнымъ слѣдителямъ за ходомъ внутрѣнного роввою Австріи и вели кн. Бисмаркъ дѣйствѣно уступивъ въ высшихъ сѣферахъ за нами, то дѣло се само собою разумне, а для Австріи дуже пожелане. До того знаемо самѣ добре, що вже въ осени 1883 р. сама корона ваяла инициативу до полагодженя справы руской въ Галичинѣ и поручила дѣло гр. Альфредови Потоцкому. Въ наслѣдокъ того конфѣрувавъ графъ съ дѣскими видѣвѣишими людьми въ посередѣ Русинѣвъ, пріймивъ до вѣдомости революцію ихъ и предложивъ ви имѣвѣрно самому монархови. Революція руска мусѣла отгакъ дѣстатися въ руки кабинету цислитавеского, а що тутъ, судячи по проволѣцѣ, мусѣла знайти оппозицію, то и не дивница, що для зробленя прѣсїи передъ Скерневицкимъ зѣвѣдомъ кн. Бисмаркъ мѣгъ выступити съ своимъ представленіемъ. Чи по томъ фактѣ дѣйствѣно гр. Потоцкій конфѣрувавъ зновъ съ „znakomitszymi krajowcami“ (Поляками) и що на тѣй другѣй конфѣренціи порѣшено о насъ безъ насъ, мы не знаемо бѣльше надъ то, що намъ поддавельскій корреспондентъ розказавъ въ „Кгаж-у“.

Зъ всего отже выходитъ, що гадка: надѣлѣти Русинѣвъ галицкихъ рѣвными правами съ Поляками — починае прованбати мимо того, що фаянга польско-ческа вѣй доси не показалася приклонною, а самѣ Поляки, вглядаю ихъ конституційна репрезентация, радѣ-бы ви приспати въ зарѣдѣ. Знае бо вѣйтъ и вся громада о томъ, що минушого року въ Соймѣ галицкомъ „подоляки“ (подѣ проводомъ Грохольского) получили съ „станьчыками“ лишь подѣ тымъ условіемъ въ одинъ клубъ, если послѣдній зобовязуется не выносити передъ Соймѣмъ справы руской. Тымъ и пояснѣтся фактъ, що гр. Дѣдушицкій, чи инашированный гр. Потоцкимъ чи нѣ, не смѣвъ вѣветного своего прѣвѣткѣ скристалізувати въ спеціальне внесеніе и на диво всѣмъ обставявъ за обовязковою наукою руского языка въ всѣхъ школахъ Галичины, а остаточно de facto старася повалити позитивне внесеніе пос. Романчука, котрымъ сей упоминаеся о нѣчто бѣльше, якъ чтобы Русины на рускѣй аемли було вѣдно и возможно учитися по руски. Чи се не контрадикція? Чи у насъ подготовленый грунтъ до рѣвноуправленя Русинѣвъ?

Для того годѣ намъ до послѣднихъ вѣстей на томъ поли и навѣтъ до интервенціи кн. Бисмарка навазувати широкій надѣвъ на польгу. Коли собѣ самѣ не поможемо, коли собѣ нашихъ правъ не выберемо силою, то въ конституційной державѣ, де министерства въ конечности мусатъ опиратися на сильѣвѣишихъ

большинства, не глядя на насъ нѣхто. Та-жъ и нашъ сусѣды жили и живутъ еще вѣдно на-дѣями на посторонню интервенцію. Оба Напо-леоны, Александръ I. и навѣтъ самъ кн. Бисмаркъ будували имъ вже роздурту отча-ну, та замѣсть кожуха лишилось лишь тепле слово. И насъ не спасе нѣяка интервенція, а лишь крѣпкій розвѣй національный опертый на свѣдомости народнои самостѣйности. На кождый случай однакожь есть се для насъ отрадою, що на насъ якъ-то вышшй сферы и „zakomitości krajowe“ починають звлкатися; що кн. Бисмаркъ заинтересувався не лишь Го-тентотами, Бетшуйанами та королемъ Белею въ Камерунѣ, але и нами Русянами. Поки-що однакожь — мы поступаймо въ душѣ нашої програмы и вѣрмо твердо, що коли не нынѣ, то въ блявкѣй будущинѣ народъ нашъ му-ситъ на себе звернути увагу заинтересованыхъ, а певно причинится позитивно до культурной за-дѣчѣ Европы.

Регуляція конгругу.

Якъ доносить нѣмецкѣ гаеты, австрій-ске духовенство католицке внесло до рады державныи петицію съ надѣ 6.000 подписами, чтобы вже разъ вѣято на порядокъ дневный и валагоджено пекуче дѣло регуляціи конгругу. Правица мае бути за тымъ, чтобы дѣло кон-гругу було валагоджене сей сесіи, котра от-крываея съ днемъ нынѣшнымъ. Коли дѣло-му духовенству католицкому въ Австріи за-лежитъ на получению матеріальнаго быту, то бесперечно наибѣльше муситъ залежати на томъ духовенству рускому, котораго потреби, яко жонатого, суть бесконечно бѣльши а вы-посаженье менше.

Справа регуляціи конгругу вже отъ кѣль-канайяты лѣтъ дискутуея горячо въ печати, а Е. Вел. цѣсарь въ своихъ троновыхъ про-мовахъ въ pp. 1873 и 1879 вгадавъ про по-требу законодавчаго валагодження регуляціи конгругу. Однакожь справа тая протягаея въ року на рокъ и не може дождатися добраго кѣн-ца. Правительство предложило вправдѣ дня 15 сѣчня 1880 р. проектъ реформы дотации духовенства и комисія его обговорила, але съ проктомъ тымъ дѣле католицке духовенство, въ томъ числѣ и наше руске, згодитися не може, бо проектъ правительственный не то не получивъ-бы, а радше ще погѣршивъ-бы и такъ прикро-тажкій станъ нашою духовен-ства. Коли була надѣя, що проектъ той при-де въ 1884 р. подѣ обрады въ радѣ держав-ной, руске духовенство обохъ епархій ухва-лило съ початкомъ того року выслати депу-тацию до Е. Вел. цѣсаря и до министрѣвъ съ меморіаломъ въ томъ дѣлѣ. Депутациа наша якъ вѣзетно, явилася дня 21 лютого 1884 р. у Е. Вел. цѣсаря, у министрѣвъ гр. Таффе, бар. Конрада, бар. Пражака, бар. Земляков-ского и у апост. нунція. Всюды принято еи широ и вѣврювано о помощи рускому духо-венству, котораго матеріальне положенье, якъ доказано у врученѣмъ меморіалѣ, есть най-прикрѣйше середѣ дѣлои католицкой церкви въ Австріи. Однакожь мин. бар. Конрадъ, об-щѣяючи нашой депутации свою помощь, не поминувъ натякнути на трудности финансовѣ державы — и се фактично была причина, дячото справа конгругу мимо голосной об-щѣянки не прийшла на порядокъ дневный въ радѣ державной 1884 р. Мин. дрѣ Дунаевскій, котрый, якъ голосать официальной гаеты, есть вручнымъ майстромъ въ вынаходахъ но-выхъ жерель доходу для арбнованея шпораъ бѣльшачихъ на цѣли державной ровходѣвъ, — въ томъ дѣлѣ сказавъ рѣшучо „non possum“ и нужду духовенства перенесено и на карту 1885 року. Теперь — якъ сказано выше — вновь часописи голосать, що вже въ 1885 р. дѣло регуляціи конгругу приде на поря-докъ дневный рады державной, и то въ най-близшѣмъ часѣ. Vedergeto!

ДОПИСИ.

Зъ Бобрецкого.

(Людска кривда.) Якъ вгадувано вже въ „Дѣлѣ“, въ обрахѣ гр. Альфреда Потоцкого годувея для паньскои роврывки много дикѣвъ, котрѣ страшнѣи шкодои чинятъ въ засѣвахъ и въ цѣлѣй околици бобрецкой суть майже по-страхомъ людей, бо нѣгде опѣки и помощи противъ нихъ найти, хоть маемо въ томъ дѣлѣ законы и выконуючѣи власти. Законы обезпечаютъ власнѣсть каждого чловѣка, але на дѣлѣ много формальности не дають лю-дямъ дѣйти до своего права, а ще нашъ хлѣбо-робъ неосвѣщенный, довго терпеливый и не обанакомленый съ законами, не въ силѣ кори-статися въ всѣхъ постановѣхъ законныхъ для обез-печки своего жита и майна. Але оплачуочи вели-кий податки и двигаючи на собѣ тягары кра-евѣи и державнѣи повиненъ знаходити оборону и охорону передъ всякими кривдами и надѣ-жатами. А чи оно такъ дѣвса?

Въ громадѣ Лопушна, повѣта бобрецкого, положеній межѣ лѣсами, люди отъ давнихъ да-венъ терпятъ богато шкодои отъ дикѣвъ, а кождого року шкодои переноситъ 400 ар. а. в. Въ слѣдство сего передъ кѣлькома роками, де-

котрѣ люди покинули свои грунты, а прочѣи кождого часу молили власти повѣтвой и па-новѣ дврскихъ о помощи, но безуспѣшно, бо дикѣвъ такъ стережуть, що хорони Боже, чтобы котрѣй въ голоду въ зимѣ не погибъ, або хто не убивъ, и щоденно на прокормленье вывозять въ фельварковѣ возами овесъ, заку-пують старѣи конѣи, убаваютъ и стерво въ лѣтъ кидають. Такъ чинитъ въ зимѣ, а въ лѣтѣ поля селянскѣ служатъ на выживленье дикѣ-въ. Вправдѣ панове лѣсничѣ толкують, що дячото даютъ кормъ дикѣмъ, чтобы затримати ихъ въ певнѣмъ мѣсци и валоковати, ба на-вѣтъ кажуть людямъ ити на нагѣнку тогда, але полѣвня такѣи. досотѣ рѣдкѣи, отбувають лишь для роврывки властителя, а не для вы-губленя вѣвровѣ, и дячото дуже мало ихъ убаваетъ. Такъ нищеня громада а властиво жи-телѣи еи постановили жадатиavorоту пошко-дована отъ властителя права полѣвня и майна дврского и 5 господарѣвъ наибѣльше покри-вдженыхъ внесли прошенье до п. к. Староста о наказѣavorоту отшкодована, оцѣненого по-сля всякихъ вымоговѣ таксаторами вприся-глыми на 290 ар. дня 16 впресня 1884. Урадѣ громадскѣй долучивъ отъ себе прошенье, чтобы въ отвѣтнѣи спосѣбѣ зараждено лиху. На тое получила громада отъ п. к. староста слѣду-юще письмо (въ явчѣи польскѣмъ):

„L. 10804. Zwracam Zwierzchności gminnej w Łopusznie bez skutku, z tem nadmienieniem, iż w niniejszym wypadku nie ma podstawy do wdrożenia jakiegokolwiek bądź dochodzenia przeciw skarbowi J. Ek. Alfreda Potockiego o odszkodowanie szkód przez dziki wyrządzone, o ile że §. 3 ces. patentu z dnia 28 lutego 1786 r. wyrażnie postanawia, iż wszystkie drapieżne zwierzęta, do których zalicza się i dziki, każdy uprawniony jest zabijając i dla tego posiadacz prawa polowania nie może być uznany za odpowiedzialnego i obowiązane do zwrotu szkody przez takie zwierzęta wyrządzone. W takim tylko wypadku właściciel prawa polowania mógłby być pociągnięty do odpowiedzialności za wyrządzone szkody przez dziki, gdyby udowodnionem zostało, iż zwierzę tę hoduje w swych lasach w sposób przeciwny posta- nowieniom pomienionego ces. patentu, co jednak w niniejszym wypadku nie zachodzi. — Bóbrka 8 Stycznia 1885. C. k. Starosta Dittich m. p.“

Що громадяне мають казати на такій отвѣтъ?! Патыкомъ дикѣвъ бити годѣи, руч-ниця носитя не вѣльно, а п. к. староство прось-бы о выдане карты на оружіе отсылает до на-стоятеля общару дврского, чтобы высказавъ свое мнѣнье. Се значить: пропазі! Селянцѣи якъ повосаея шкодои, такъ и буде поносити. Панамъ хочеса бѣвати, а народѣи терпѣть! А охорони и обороны нѣгде нема!

Громадянинѣи.

Зъ Дрогобыча.

(Загальний збѣръ членѣвъ товариства Бурсы св. Іоана Христителя въ Дрогобычи) отгуея д. 23 грудня 1884 р. при невеликой участвѣ, бо явилася лишь 16 членѣвъ. Справданье за-часъ отъ 1 падлиста 1883 до 31 жовтня 1884 р. выказало слѣдуючѣи прихѣдъ: 1) отъ осно-вателѣвъ 20 ар.; 2) отъ дѣйствныхъ членѣвъ 23 ар.; 3) въ надвѣчайныхъ датковѣ 277 ар. 15 кр.; межи котрыми були: датокъ Выс. Сой-му 150 ар.; легатѣ бл. п. Николая Лѣсикевича 100 ар.; въ деканату мокряньского на руку Вир. декана Коростынского 7 ар. 15 кр.; въ Лаврова черезъ п. Стяловского 5 ар.; отъ о. Чапельского въ Кропивника въ почтовой касѣ оцаднѣи 14 ар.; отъ п. Пужаковского, началь-ника Стебника, 1 ар. Цѣльыи прихѣдъ рѣчнѣи выносилъ прото 320 ар. 15 кр. — Выдано въ томъ часѣ: на запомоги ученикамъ 35 ар.; на закупно книжокъ 3 ар. 80 кр.; на админист-раціи потребности 1 ар. 8 кр., — разомъ 39 ар. 88 кр. — Подчасъ абору впынуло ще: 1) отъ основателѣвъ 30 ар.; 2) отъ дѣйствныхъ членѣвъ 11 ар.; 3) въ надав. датковѣ: п. Охрымо-вичѣи, вложивъ узбирану въ соймѣ складку 75 ар. 75 кр.; п. Пужаковский складку 7 ар.; Ки-шко, начальникѣи громады Ковпя, складку 1 ар. — разомъ 124 ар. 75 кр., котрѣ будутъ выкаванѣи въ справданью за слѣдуючѣи рѣкъ. Вееъ маятокъ товариства Бурсы вразѣ съ на-рослыми отсотками буде досягати до 1500 ар. — Понеже вееъ капиталъ Бурсы умѣщенный бувъ въ „Общѣмъ рѣльничѣи-кредитовѣмъ За-веденѣи“, котре було захиталоса, то поста-влено на порядокъ дневный пытанье о лока-ции капиталѣвъ Бурсы. По довшой и вычер-пуючѣи дискусиѣ надъ тымъ предметѣмъ ухва-лено выняти вееъ капиталъ въ „Общѣ-рѣльничѣи кредитового Заведеня“ и умѣстити въ поѣ-товѣи касѣ пожичковѣи въ Дрогобычи. — На слѣдуючѣи рѣкъ выбрано цѣльыи Выдѣль въ дотеперѣшнѣи его складѣи черезъ акламацію. На запомоги ученикамъ на слѣдуючѣи рѣкъ призначено 60 ар., а на выпадокъ потреби у-хвалено ще ужити невыдану рѣшту сумы при-значенои на запомоги въ минушѣи роцѣ.

На томъ засѣданѣи вакѣнчено. Якъ въ по-вышшого справданья видно, вкладки отъ членѣ-въ, особливо дѣйствныхъ впывають дуже скупо, а що до добровѣльныхъ жертвѣвъ въ околи-цѣи, то Крамѣи Стебника, деканата мокрянь-ского, и о. Чапельского нѣхто нѣхото не дае, черезъ що осягненье властивои цѣли откла-дася на далекий часъ. Дячото звертаемося до Вп. членѣвъ и всѣхъ Родимцѣвъ нашихъ, осо-бливо-жъ въ окрестности, съ просьбою, чтобы насъ зволила хочѣ-бы и дрѣбными датками васклати, бо условіи образованя въ школахъ середныхъ для бѣдныхъ стають чимъ разъ

тяжшими, а що руска молодѣжь шкѣльна, и-менно въ Дрогобычи, есть сама бѣдна, томъ и число еи съ кождымъ рокомъ менше. Вп. членѣвъ-основателѣвъ, котрымъ маятковѣи от-носина на то позволяють, просимо, чтобы свои вкладыи зволили доповнити до означенои ста-тутомъ сумы, черезъ що выскають на томъ, що будутъ на все вѣльнѣи отъ вкладѣи — и-мена ихъ будутъ перехованѣи въ особнѣи книгѣи для вѣчнои памяти потомности, — а товари-ство выскае на капиталѣи процентахъ. ТОВА-риство стратило вже черезъ смерть трехъ членѣ-въ-основателѣвъ, котрѣ, хочѣи имъ на то по-зволяли ихъ матеріальнѣи средства, не поставили собѣ вѣчнои памятки для потомности въ книгѣи товариства и сердцахъ питомцѣвъ Бурсы.

А. Торонскій.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНѢИ.

Австрійско-Угорска Моноархія.

(О новой угодѣ съ пѣвнѣиою желѣзницѣи) доносятъ до „Politik“ въ достовѣрного жерела, що часъ концѣи для еои желѣзницѣи назначеный на 50 лѣтъ. Такъ тарифа перевозки осѣбѣи, якъ такожъ и набору буде зависла отъ кождо-разового призволеня правительствѣи, черезъ що оно буде могло погодити ой тарифы съ тарифами же лѣсничѣи державныхъ.

(Стипендиѣи для выученя управы хмелю.) Зъ Вѣдня доносятъ до „Czas-y“, що министер-ство рѣльничѣи вызначило стипендиѣи на образо-ванье фавховыхъ учительѣвъ управы хмелю въ Галичинѣ. Учителѣи ой будутъ высылатися въ сѣи цѣли до Чехѣи въ околицѣи найславнѣйшѣи зъ у-правы хмелю.

(П. намѣстникѣи Залескѣи) выѣхавъ въ пѣт-ницю на кѣльма днѣвъ до Вѣдня. Пѣвзѣка ся мае отясти въ звязи съ регуляціею рѣкъ въ Галичинѣ, а такожъ и съ тымъ, що правительство опроти-вилоса деякимъ ухвалямъ соймовымъ относячимъ-ся до будовы дорогъ.

(Мѣрскѣи священникѣи) выкладаючи обзорково науку религиѣи въ школахъ и учитель предметѣвъ надѣобязковыхъ будутъ мусѣи послѣи ореченя министерства финансовѣи оплачувати податокъ отъ оеои платѣи а имено отъ початку сего року.

(Польска школа народна у Вѣднѣи.) „Nag. Lis-ty“ доносятъ, що польске товариство „Zgoda“ постановило побѣчь чешкой школы народной за-ложити польску школу праватну и общѣио удержу-вати еи своимъ коштомъ. По сѣи причинѣи ише „N. fr. Pr.“: „Варонѣи Конрадъ скаже певно для еои школы такую саму охоту, якъ оказавъ для школы, założonej товариствомъ „Komensky“. Не-мае же рѣкъ, а будемо мали у Вѣднѣи и школу оловенску и Вѣднѣи може радуватися, бо тогда певно пѣднесетъ.“

(Въ угорскѣи соймѣ) выклакала онгоды пѣ-терпелѣица Угорнѣи дуже прикре враженье. Угорнѣи заинтерелювавъ имено палату, дячото побчасъ новорѣчного прѣвѣи а отгакъ и на балю двѣр-скѣи въ королевѣи замку въ Будапештѣи за-мѣть угорского достойника оповнявъ службу „чужѣи магнатѣи — якѣио кн. Гогенлоге“, котрѣи есть лишь австрѣиоимъ достойникомъ при-дворнымъ. Такъ само якъ прѣдки, такъ бажаютъ собѣ такожъ и интерпелѣятѣи, чтобы угорскѣи король не окружався людьми чужосторонними. На-вѣтъ коли король переубавѣи у Вѣднѣи, позиннѣи его окружатѣи Угры. Въ сѣи цѣли утворено ми-нистерство а laterę. Тымъ бѣльше отже повинно бути въ Будапештѣи окруженье короля угорске. Интерпелѣиця ся выклкала тому дуже прикре враженье, бо она значить вмѣшуватися въ до-мовѣи права цѣсаря.

(Палата послѣвъ до рады державной) розпо-чинае нынѣи свои работы. На порядку дневномъ стовѣть майже выключно лишь перше читанье менше важныхъ предметѣвъ. Великои ваги для Га-личины проектъ о регуляціи рѣкъ есть вже, якъ доносятъ вѣднѣиои гаеты, готовъ и буде предло-женъ на одѣиомъ зъ наиблизшихъ засѣданъ.

(Справа парламентарнѣи) Чешкѣи гаеты до-носили недавно о програмѣ парламентарныхъ ро-бѣтъ, о часѣи выборовъ и о осяихъ соймовыхъ. Вѣоти ой здаются згоджуванѣи съ програмѣю, яку уложено въ кругахъ правительственныхъ и якои работы придержуванѣи. Подѣль часу опи-раея на сѣи подѣтѣи, що рада державна скѣн-чатѣи свою дѣяльнѣиотѣи ще передъ великодними свѣятами. Се ще не есть однакожь певнымъ, бо и самѣи проводѣрѣи правѣицѣи сумнѣваются, чи буде возможнымъ, чтобы рада державна до сего часу покѣнчила свои работы. Правительство хоче и-менно залагодити ще цѣльыи рядъ проектѣвъ о за-конахъ. До сихъ законѣвъ належатъ: законъ о анар-хистахъ, законъ о обезпеченю на случай неща-сти, законъ о желѣзницѣи локальныхъ, законъ о побѣрѣи податковѣи, а еявентуально буде предло-жена такожъ справа желѣзницѣи пѣвнѣиои и кѣль-ка иншихъ, менше важныхъ законѣвъ, котрѣи по-винны быти ще теперь залагодженѣи, позаякъ парламентъ на довшѣи часть буде закрытый. Вѣѣи справы мали-бы залагодитися до 24 марта, коли то мае рада державна бути закрыта. Здаея однакожь, що часъ сей буде за короткий и дячото не можна ще докладно означити, коли на-ступлять выборы до рады державной и откритѣи соймовыхъ сесѣи. Се буде зависло отъ того, чи наряды въ парламентѣи, а особливо наряды надѣи бюджетомъ скорше чи пѣвнѣише будутъ могли закончатися.

ЗАГРАНИЦѢИ.

Нѣмецкѣи колоніи въ Африцѣи а По-ляки. Хочѣи якъ дивно здавалосъ-бы, въ якои звязи могутъ стовѣть Поляки съ нѣмецкими ко-лоніями, то все таки есть се фактъ неоспоримый, кидяючи ясе отвѣло на отношеня Поляковъ до Нѣмецчяныи и на выступленье въ послѣднихъ ча-сахъ такъ самого канцлера нѣмецкого, якъ и нѣ-мецкои прасы супротивѣи тайныхъ агитациѣи поль-скихъ на шкодои нѣмецкой державы. Съ якою си-лою выступивъ кн. Бисмаркъ въ процесѣ Кра-шевского супротивѣи тайнои конспирациѣи польскои, се ще кождому стовѣтъ въ памяти. Неменше остро выступила недавно нѣмецка праса супротивѣи кра-ковского „Przeгляд-y Powszechno-go“, а нѣмецка гаета урядова „Reichsanzeiger“ стала доказу-вати, що цѣлею сѣи часописи краковской есть, утворити давню Польшу зъ Поляковѣи, жѣиохѣи подѣи панованьемъ Нѣмецчяныи, Австрѣи и Россѣи и що въ сѣи цѣли завязала редакциа сѣи часо-писи зношеня съ Поляками розсыпаными по цѣ-лѣи Европѣи и мае корреспондентѣвъ у всѣхъ кра-яхъ, отоячихъ въ пѣвнѣи звязи съ польскою на-родностею. На оскѣло супрѣвѣдливѣи суть замѣтки, якѣи подносятъ „Reichsanzeiger“ супротивѣи „Prze-гляд-y“, не будемо тутъ розбирати; повторю-емъ лишь за „W. Allg. Ztg.“, що справа ся есть въ звязи съ многими иншими проваими, выступаю-щими отъ часу зближеня Нѣмецчяныи до Россѣи и додамо, що есть се може одинъ зъ тыхъ про-явъ, котрѣи таки самѣи Поляки, а властиво шля-хоцко-ультрамонтаньска партіяи выклкала своимъ поступованьемъ таю державу въ держѣи. Що выступленье кн. Бисмарка супротивѣи Поляковѣи и ихъ тайнои конспирациѣи на шкодои нѣмецкой державы мало оеои подѣтѣи, на те одинъ до-казъ бѣльше, — справа колоніи нѣмецкихъ въ Африцѣи и недавна ворохобня въ Камерунѣи. Трудно майже повѣрити, чтобы агитациа польскѣи ажъ туды оягали, а однакожь такъ есть и се доказа-вать самѣи кн. Бисмаркъ на засѣданю въ парла-ментѣи дня 10 с. м., коли розходилося о те, чтобы парламентъ вызначилъ певну суму на выдѣио-ванье корабля и удержанье губернатора нѣмецкого въ Камерунѣи. Кн. Бисмаркъ вказавъ насампередъ на недавну ворохобню и вказавъ, що причиною еи стали Англичане, котрѣи дуже неродо видѣтъ въ Африцѣи нѣмецкѣи колоніи и старатѣиои воламии свѣлами, чтобы подорвати тамъ значенье Нѣмец-чяныи и ослабити еи колоніи тымъ, що старатѣиои позыскати племена, жѣиохѣи по-за нѣмецкими ко-лоніями. До сего послѣднего головно причинилися По-ляки Рогозинскѣи и Янаковскѣи. Кн. Бисмаркъ покликавъ въ сѣи справѣи на вѣоти, даждячи до него такъ просто зъ Камеруну, якъ тождѣи и на корреспондѣицию въ „Kur. Pozn.“ подѣи заголов-комъ „Ważny dokument“. Документъ сѣи, казавъ кн. Бисмаркъ, дѣтаетъ до насъ мановѣици зъ Фер-нандо По черезъ Варшаву и подѣи оный черезъ яко-гося Антонио Боргесеи Сильвеи, дар школы въ Фер-нандо По. Онъ доказуе навѣльше, де и хто противѣи Нѣмецчяныи агитате. Дальше розказавъ кн. Бис-маркъ зѣдлу тайну агитацию противѣи Нѣмецчяныи посла згаданого документу. Польскѣи подорожникъ Рогозинскѣи, переубавляючи надѣи Габуномъ, коли доведъася о нѣмецкихъ проектахъ, жѣириючихъ до обезпеченя собѣи прихильности жителѣвъ по за-колониамъ, постановивъ, будучи неприхильнымъ Нѣмецчяныи, ужити цѣлого своего впылу на воѣи племена, чтобы тамъ Нѣмцѣи не допустити. До-гадуея однакожь, що нѣмецкѣи подорожникъ дрѣи Нахтигалъ буде скоро дѣлати, постановивъ его выпередити. Онъ порозумѣвѣи отже съ ан-глийскимъ консулемъ въ Бавни, а отгакъ сиблию съ Янкѣиоимъ зробивъ угоду съ племенами вздовжъ побережя межи Викторіею и Кольбарѣи, посла котрой начальника племенъ зѣвовазалися признати протекторатъ Англіи. Тымъ отже оио-собомъ не допустивъ тамъ панованя Нѣмецчяныи. Левѣи заключивъ угоду, коли вертаючи, отрѣтивъ два нѣмецкѣи кораблѣи а съ ними дра Нахтигалъ, котрѣи однакожь на велику радѣиотѣи обохъ По-ляковѣи прѣхавъ вже post festum. Ось одна при-чина бѣльше, дячото въ послѣднихъ часахъ Нѣмцѣи стали такъ остро выступати противѣи По-ляковѣи. Цѣла ой рѣчь дѣлалася ще въ вересюи минушого року, а головнымъ мѣиоцемъ конспира-торѣвъ польскихъ въ сѣи справѣи здаея бути Фернандо По. Позаякъ Фернандо По належитъ до Испаніи, то кн. Бисмаркъ аврнуваея заравъ до испаньского правительства, однакожь не получивъ въ сѣи справѣи ще жадного поспѣяи.

Нѣмецчяныи. Соймъ прускѣи зѣбавъ от-крытый въ чѣтверть дня 15 с. м. престольною бесѣдою. Торжество откритѣи отбулося въ цѣиоар-скѣи палатѣи въ присуности околи 160 членѣвъ обохъ палатѣи. Присуности выдохали бесѣду до-сить ровнѣиоудно и лишь при кѣнцѣи заявили оеио-вдовленье оспесками. Палата послѣвъ соймовыхъ выбрала одноголосно предѣдѣлѣи Келера, Не-ревана и Бенду. — Компиоа конференциа афри-каньской радла 16 с. м. надѣи предложенями И-таліи и Англіи що до формальностей при займа-ню на будучѣиотѣи областей въ Африцѣи. Англія жадае, чтобы тѣи формальности были захованѣи и при займаню краѣвъ, положенныхъ въ оереднѣи Африки. — „Nat. Ztg.“ доносятъ, що правитель-ство нѣмецкеи выбрало въ цѣли скорого перевозу портъ въ Бридези для оубвенционированыхъ кораблѣвъ заморскихъ. — Постава Португаліи утру-дѣи не мало работы конференциа африканьской. Правительство португалское хоче на всякѣи слу-чай удержати супротивѣи межинароднои товари-ства африканьского оеиои претенциѣи до побережя надѣи Конгомъ.

Франціи. Министеръ маринарки Пейронъ постановивъ податися до диміоіи, але ажъ по вы-

борахъ до сенату. Причиной уступлена має бути відданя колоній підъ зарядъ министерства торговля. — Многі журналы французскі доносять, що правительство французке заключило съ Нѣмечиноу устну угоду, посила котрой Франція обовязалася поспирати нѣмецкі справи колоніальны и забезпечила нѣмецкій торговлі въ своихъ вла- оныхъ краяхъ равнй права съ французскою. За те обовязалася Нѣмечина поспирати Францію надъ Конгомо, въ Египтѣ и въ Ханахъ, але лишъ на выразне жадане сего черезъ Францію. Угода ся буде заключена и поименно, але до- перва по выборахъ, коли становище Ферріого буде заповнене; тогда, здаея, наотушить такожъ и звѣздъ кн. Бисмарка съ Феррриомъ.

Англія. Зъ Лондону доносять, що Глад- стонъ готовъ згодитися на предложение Франціи въ справѣ египетскій. — Анкета египетска має складатися зъ всѣхъ членовъ комисіи доугу пуб- личнаго, не выключачи представителей Россіи и Нѣмечины, котрі доперва побѣдише будутъ именованіи. Анкета ся розсѣдять единаково по- ложене Египту, и доперва на подѣляти еи мнѣня наступать выиѣрь податковъ. — Зъ Каира телеграфуютъ, що англійскій представитель тамже сирѣ Барингъ заявляе, що скоро лишъ Вольселей прѣбуде до Хартумъ, Англія оголошить протекторатъ надъ Египтомъ.

Рухъ въ нашихъ читальняхъ.

— Открыты читальні въ Покропівні. Житє нашо- го сельского та мѣщаньского народу въ Бережан- щинѣ плыло доси тихимъ буеннымъ ходомъ, бо рѣдко коли нагодився отагатыми часами случай, при котромъ бы оно яонѣишимъ зацалало положе- нямъ. Доперва открыты читальня въ Покропівні въ другій день Роздвѣ Хр. даго доказъ, що и въ Бережанщинѣ народъ коло оного добра заходится и має ширьхъ труженіевъ на пози его провѣ- тити. До числа першихъ належить безперечно гро- мада Покропівна съ своимъ парохомъ о. Юлія- номъ Величковскимъ. Въ Покропівні завязалася одно зъ першихъ братовъ тверезости; заходомъ и запобѣдливою пароха та коштомъ громад- скимъ станула тамъ мурована, простора и гарна церковь; тамъ такожъ взявся народъ подъ про- водомъ своего духовного отца, найперше въ Бере- жанщинѣ, до заснованя читальни. На тое торже- ство прѣбули зъ окрестности Вп. оо. Ф. Бачинь- ской зъ Козлова, Д. Бачаньской зъ Городища и І. Вилиньской въ Таврова, съ родиноу, а дальше зъ Тернополя, яко отпоруचना еяли „Просвѣ- ты“, Вп. пп. Лошнѣвъ, Гецѣвъ и Чичкевичъ и многи иншихъ лицъ зъ интеллигенціи. Шобы на- лежно оцѣнить важнѣише тои хвалѣ, треба було бути ваочнымъ свѣдкомъ змвигу народу мѣсцево- го и зъ окрестности, треба було безосередно чи- тати на лиці кожного присутного велику увагу и одушевлене такъ важною справою. Зборъ от- крывъ о. Величковскій, загравачи своихъ при- хожанъ до працѣ коло просвѣты та до часленяго участва въ читальни и закончивъ многолѣтствомъ въ честь С. Вел. цѣсара. Обоудя п. Лошнѣвъ по- яснѣвъ присутнымъ значенє читальнѣ, а п. Ге- цѣвъ розказавъ про житє Шевченка, въ концѣ по выловеню статута пристуило до выбору Вы- дѣлу читальнѣ, въ котрого складѣ увѣишли: о. Ю. Величковскій яко голова, Ілько Брилиньскій яко заступникъ, Иванъ Поворознякъ яко касіеръ, Пе- тро Бачиньскій яко секретаръ и библиотекаръ а Федько Гураля яко контролѣрь; на заступняковъ выдѣловыхъ выбраніи: Панько Кушиѣрь и Иванъ Лежаевскій. — Межи промовами отпѣвае хоръ селянъ зъ Козлова подъ проводомъ п. Ол. Юр- чиньского, тамошного учителя, колька гарныхъ рускихъ пѣсень зъ ноту. Той надзвычайнй до- си обявъ середѣ народу въ Бережанщинѣ при- чинивъ багато до поднесеня торжественного на- стрѣю всѣхъ приотныхъ. Була то особлиша пріятнѣише бачити, якъ наші простіи люди, зна- ючи заведи читати та писати, по домобачнѣи школь свѣту, съ повнымъ довѣремъ въ свои о- лы, навѣтъ труднѣишій утворы виконували. На- лежить протѣ прилюдне признание Впр. Ф. Ва- чиньскому и п. Ол. Юрчиньскому, котрі, першіи вохотоу а другій ревнымъ и безкоритнымъ тру- домъ, такѣ дѣло уоули довершити. Де такѣ о- хѣтнй робитники коло добра и просвѣты нашего народу, тамъ онѣ скоро двинѣся впередъ и мо- же певну мати надію, що читальня въ Покропів- нѣ и хоръ въ Козловѣ знайдутъ въ своихъ окр- ужѣяхъ якъ наибѣльше послѣдователѣвъ.

— Вечерницѣ въ Тартаковѣи читальни. Наша Со- кальщина отъ довшого часу заспала, починае ру- шатися и дастъ Богъ, що у насъ вскорѣ лѣпше буде, бо и нові читальні оснѣвуются, и по осно- ванныхъ читальняхъ аранжуются для просвѣты народа вечерницѣ, котрі народного духа подно- сятъ. Таки вечерницѣ отбулися въ день св. Сте- фана въ мѣстотку Тартаковѣи трудами знаного нашего патріота о. Е. Левичко, мѣсцевого душ- пастыря, съ отчитаніи, декламациями и сѣвномъ. Вечерницѣ почалися о 7 годнѣи вечеромъ и про- довжалася до 11 г. въ ночи, и мы не бачили ані- одного чѣловѣка, на котрого лицю достережено- бо змученє або неохоту поимно того, що про- численє збрѣане народа духота въ обширнѣи комнати при отвореныхъ окнахъ доходила до 22° Р. На вечерницѣ являлися зъ нашої интеллигенціи оо. Ровдѣльскій и Зубрицьскій зъ Сокала, Фольсъ зъ Рождалова, Яремичевичъ зъ Зубкова, Сѣлѣ- цій зъ Жужеля, Чирнецій зъ Свѣда и Крыниц- кій зъ Бобятна, нашъ позовъ на собѣяхъ п. П. Лѣвнискій, большє учителявъ школь народныхъ и пр. Вечерницѣ открывъ о. Левичкій, голова ча- тальнѣ, краснымъ словомъ, а по томъ декламували

и старшіи и молодшіи дѣвчата и хлопцѣ краснѣ отахи. По декламацияхъ читавъ першу лекцію о. Крыницкій зъ Бобятна „О народныхъ праздни- кахъ“, другу о. Фольсъ „О Козакахъ и Сѣчи“ и теилымъ словомъ загравачъ зобрѣаныхъ до любви ового, третю лекцію мавъ о Черницѣи „О зем- ли“ а поередотомъ магияномъ лянши поучавъ въ образахъ о формацияхъ землѣ, а въ концѣ указы- вавъ на стѣнѣи комнати комичнй образы, котрыи народъ убавляея. По той лекціи промовѣвъ до зобрѣаныхъ ще посолъ Лѣвнискій. Межи лекціями сѣввавъ хоръ зъ ноту подъ проводомъ учителя п. Липецкого народнй пѣснѣи дуже красно. Вечер- ницѣ закрывъ о. Леонтовичъ, мѣсцевый сотру- дникъ, и зобрѣаніи, подлакувавши прелегантамъ за- вѣхъ труды и науку, почали домѣвъ розходитися въ пѣзній ноци. Коли-бъ таки вечерницѣ отбува- лися по всѣхъ оторонахъ и то въ каждой осно- ванѣи читальни хотій разъ або два разы до року, то нема сумнѣву, що у насъ темнота и цѣпство пропали-бы и стало-бъ у насъ лѣпше, якъ до те- перъ дѣеся. — **И.**

— Открыты читальнѣ въ Палагичахъ. Дня 4 л. об- чня 1885 открыты читальню въ селѣ Палагичѣ. повѣта томачского. Статуы затвердженіи Зобрѣ- ванєе було числене, и зъ сусѣднѣи селѣ прѣбу- ли отпоручники и сѣвваки. Мѣсцевыи приходникъ короткими а важными словами открывъ засѣданє, а Всеч. о. Калиньскій, деканъ тыоменицькй, кра- сноу боєдѣю загравачъ до читаня и просвѣты. Межи селанями отпачалася Ілія Каминьскій, Іоанъ Ильянцкій, Федоръ Мирскій, Федоръ Козакъ и др. Грѣико отпѣвали краснымъ хоромъ имѣя „Царєви Австрии“, и при концѣ „Многая лѣта“.

— Въ Корчинѣ (коло Слѣдѣо) члены читальнѣ урядили собѣ гарнѣи Свѣтѣи Вечерѣ. По роднѣи- нѣи вечера зобрѣалася въ комнати читальнѣ цѣ- ла молодѣжь подъ проводомъ отарничи громадско- го вѣйта Андрия Меленчука, поважного господаря Теод. Онуфрова и головы читальнѣ Олексы Кир- чова — и такъ при сѣввахъ, промовахъ и отчи- тѣи п. Григор. Онуфрова забавилася до цѣвнѣи. Одушевленєе було велике.

— Ново оснѣвана народна читальня въ Ренинци коло Мостѣвъ мала открыты вчера. На открытые тои читальнѣи запрошено зъ сусѣдства интеллигенціи и селянъ. Щастѣ Боже!

НОВИНКИ.

— Торжество Богоявленія отбулося у Львовѣ, якъ- що року, съ великою парадомъ и при численѣи участіи духовенства и мирянъ, властей правитель- ственныхъ, автономичныхъ, войска и рѣжныхъ корпораций. Около 11 год рано вышѣвъ торже- ственный походъ зъ Успеньской церкви, заграва войска музыка и духовенство наше съ Пресв. еп. Сильвестромъ и митратомъ дромѣ Пелешемъ отануло передѣ керничю въ рынку, де отбулося водосвѣтєе. Величавый бувъ видѣ, коли розпоча- лася само торжество водосвѣтєа, и подносѣвъ сер- це каждого Русина, а краса, порывающій настроѣи религійный нашего обряду и красной сѣвѣ рус- скихъ игомѣвъ духовной семинари, муошли зрѣити глубокє враженє, хочбы и на присут- выхъ людяхъ другою вѣрооповѣданя. Тожъ ты сячѣ народа съ откритыми головами сдухали на- божно цѣлого акту водосвѣтєа, а присутній власти начальныи надавали ему ще тымъ большѣи велича- вости. Яко прѣдставителѣи правительства були присутній на торжествѣи водосвѣтєа ип. сов. на- мѣстничства дръ Р. Децикевичъ и Карасянскій (п. намѣстничъ выѣхавъ до Вѣднѣа); дальше яко прѣдставителѣи властей автономичныхъ п. марша- локъ краевый дръ Н. Зыблякевичъ и президентъ мѣста Львова п. Домбровскій, оттакъ директоръ полиціи Кшачковскій съ урядниками, професоры университету и много другихъ високакъ достой- никѣвъ свѣтскихъ и духовныхъ. Войскову служ- бу почетну повнѣвъ 15 полкъ пѣхоты въ оинѣ 160 людей, а крѣмъ того выступило було такожъ войска рѣжного оружїа. Величавому сему свѣту сирѣла хороша погода и крѣпкій морозъ, якъ пригало на Юрданское свѣто.

— За упокѣи бл. Володимира Барѣньского, редак- тора „Дѣла“, отбулося въ Успеньскѣи церквѣ бо- гоослуженєе дня 2 я. от. лютого о 9 год. передѣ полуднемъ.

— „Буковинѣи“ 1-ше ч. маємо передѣ собою. Якъ зъ оповѣщеня бачимо, буде „Буковина“ выхидити кожного 1 (13) и 15 (27) каждого мѣсца въ обѣмъ чотырохъ картѣ великого аркуша. Прѣ- плата съ пересылкоу выноситъ: на рокъ 3 зр., на пѣвъ року 1 зр. 50 кр.; на чверть року 75 кр.; одно число 15 кр. Редакціи и администраціи „Буковинѣи“ знаходится въ Чернівцяхъ, улица Слєнѣи, ч. 7. Выдавчѣмъ и редакторомъ часописъ естъ Юрій Федьковичъ. — 1-ше ч. „Буковинѣи“ прѣдставляея дуже хорошо. На першѣи мѣсца янаходимо отзову до родимѣвъ, въ котрѣи вы- ложена програма „Буковинѣи“. Тамъ читаемо: „Едина гадка основателѣвъ „Буковинѣи“ естъ: по- ставити народъ рускій Буковины на равнѣи степєи духовного и морального розвоєа съ иншими народами австрийской монархіи. „Буковина“ буде протѣ на першѣи мѣсца обговоровати справы стоячїи въ тѣвѣи звязи съ отношеніями нашего народа и его рѣдного краю, Буковины, но не за- личити она такожъ отъ часу до часу поданати вѣстку про духовєе житєе галицкихъ, угорскихъ и на Украинѣи жїтчихъ братѣвъ нашихъ, належа- чихъ до одной и той же оиамъ великой родины, вѣрнѣихъ сыновѣи одной родной нѣнки нашої — Русѣи.“ — По отозвѣи олдѣе хороша статья „Изъ оєла: про выборы, выборцѣвъ та послѣвъ“, даль-

ше „Переглядѣ часописѣи“. Въ рубрицѣ „Буко- виньской общѣства руока“ подаются звѣтки про дѣяльнѣише „Руской Бесѣды“, „Сѣюза“, „Руской Рады“, „Дому Народного“, драматичного товари- ства и читальнѣи мѣщаньской въ Чернівцяхъ. От- такъ олдѣуютъ „Дрѣбнѣи вѣсти“, а наконецъ ру- брика „Для науки и забавы“. Въ 1-шѣмъ ч. по мѣщенє оповѣданєе Ю. Федьковича „Сафатъ Зѣ- ницѣи“. Вышнѣи видѣ „Буковинѣи“ пріятнѣи: языкъ народный, правопись „Дѣла“, друкъ вы- разный. Важаючи „Буковинѣи“ якъ найкоршого розвоєа и уоуѣху въ принятой на себе задачи, по- ручаемо еи горячо воѣмъ нашимъ патріотамъ. „Буковина“ годится якъ для интеллигенціи такъ и для простолюдина: прѣдметъ для всѣхъ цѣка- вый а выклакъ популярный.

— Ц. к. прокураторія державна сконфискувала кни- жочку выданя Общества им. Качковского п. з. „Русская лѣтопись“.

— Русскій народный театр въ Дрогобычи. Вже отъ двохъ недѣль гоститъ нашъ театръ въ Дрогобы- чи, а мимо того, що дае зовѣмъ новіи штуки, не- прѣдотавляищє въ Дрогобычи, руска интеллигенціи такъ мѣсцева, якъ и замѣсцева такъ мало уча- шас до театру, якъ бы еи зовѣмъ не було. Жаль оєазати, що руска сѣна здана на ласку и нелас- ку дрогобычскихъ Поляковѣи жидѣвъ. Може бу- ти, що причиноу такъ слабѣи участіи руской ин- теллигенціи, особливо позамѣсцевѣи, були свѣта; тому надѣеомо, що може теперь, коли вже свѣ- та минули, наша интеллигенціа, особливо жъ нашѣи Вп. панѣи отцѣи духовнѣи, зовлатѣ нашъ театръ чи- сленно посѣщати. Въ чверть буде прѣдотавлена „Настася“, исторична драма Дениса зъ надѣи Се- рета, а въ недѣлю „Отчиненнй салѣонъ“, комедіи М. Валучского.

— Отпоруचनाми ординариату митроп для богоосл- оныхъ испытѣвъ назначеніи: I. для пошту зъ па- отырокого богоослѣи, котрѣи отбудеа 28 и 29 обчня, крыл. Петрушевчѣи; II. для пошту зъ церковной исторіи 30, 31 обчня и 2 лютого крыл. Павляковѣи; III. зъ спеціальной догм. 4, 5 и 6 лютого крыл. Бѣлецкѣи; IV. зъ генер. догм. 7 и 9 лютого крылош. Гогеровскѣи; V. зъ кан. права 12 и 13 лютого крыл. Фаціевчѣи; зъ моральной 19, 20 и 21 лютого крыл. Шведцкѣи; VII. зъ герменевтики и введена въ книги нового завѣта 23, 24 и 25 люг. крыл. дръ Пелешъ, а VIII. зъ студіи библ. стар. завѣта 26, 27 и 28 люг. крыл. Велачко.

— Зъ Перемышля пишуть намъ: Зѣвѣстнѣи ко- Ленявскѣи, директоръ женской школы за Са- номъ въ Перемышлѣ, починае знову отавити пе- рѣшкоды науцѣи руской религійи въ школь. Иче- нованованого катихизисомъ при той школь о. Ма- ксима Кока не доуоєае до школы, хочъ конси- сторія вже два разы относилася до окружной ра- ды школьной.

— Ко. Климентій Сарницкій, провинціалъ оо. Ваоли- лѣнѣи, постарався въ Римѣ для монастыря оо. Василіанъ въ Кристинополи о чотыри новіи от- пусты. Не зната, хто зъ тыхъ отпущѣвъ большє користати буде, чи кристинопольскѣи Василіане, чи ко. Климентій, котрого выдатки щорѣчно знач- но побольшаватся.

— Въ дѣлѣ агитациі еп. Солоньского за зисненємъ ру- ского календаря внесли якъ довѣдуєся „Слово“ три громады перемыской епархіи а именно Ходяно- вичѣи, Храпльчѣи и Тышчѣи до руского владыки Его Пресв. Иоанна Ступницкого просьбу, шобы выступивъ противъ сему и не позволяеъ касувати рускихъ свѣтъ, — бо ели латиньскѣи епископы — сказано въ просьбѣ — не стараєся о то, шобы жидѣвскѣи свѣта були касованѣи, то най и на- шимъ рускимъ свѣтамъ дастъ спокѣи.

— Дръ Тадей Жулинскій звѣтнѣи въ широкихъ кругахъ у Львовѣ лѣкаръ и филлантропъ, умеръ дня 18 л. обчнѣи на западенєе легкахъ въ 46 роцѣ житя. Поселившася у Львовѣ, нѣос онѣи воѣмъ уоувѣмъ безплатно лѣкарку поомѣи, а черезъ свою гуманнѣише здобувъ собѣ загалнєе поважа- нєе и щирѣи владѣищю лѣкарку вертвѣи жѣтєи лѣвова. — Якою самитѣиоу тѣшваея поѣи- никъ, видно зъ того, що коли рознеслася вѣсть о томъ, що онѣи тяжко занедужавъ, наймаю бо- гоослужєи за его выздоровленєе. Умершій заслу- живъ такожъ польскѣи публицистѣи и выданєвъ своего часу „Ruch literacki“ а теперь „Przewodnik gimnastyczny“.

— Тома Гроднискій, дѣдичъ и посолъ до рады державной, умеръ 17 л. с. м. въ Кругульцѣи.

— Антоній Едвардъ Одынецъ, польскій поетъ и пріятель Мицкевича, умеръ дня 15 н. с. обчня въ Варшавѣ въ 81 роцѣ житя. Умершій заслуживъ польскѣи литературѣи особливо своими памятниками и хорошими перекладами.

— Именована. Президія дирекціи почтъ и теле- графѣи завѣмувала ассистентами почтовыми: по- ручника 24 полку пѣхоты Изидора Кружлевского для Коломыѣи; практиканта почтового Юсефа Гу- кевича и подѣофиєра рахункового І. кл. 56 полку пѣхоты Владислава Каспровича для Кра- кова, а ексексатора почтового Древновского для Яшева. — Рада школьна краєва именовала: у- чителя Михаила Меклера дѣвѣтнѣи учителямъ управляющимъ школы егатовѣи въ Ярославѣ.

— Новѣи штемплѣи. Министерство скарбу рѣшило якъ звѣтно съ днѣмъ 1 н. с. обчня с. р. змѣ- нити марки штемпилѣи всѣхъ категорій съ вы- амкою лишь газетныхъ марковѣи. Марка выданй въ р. 1883 янаходится однакожъ ще дотеперъ въ обѣгу и по поводу значного засобу штемпилѣи давнѣишнѣи оиѣиои будутъ ще уживатися до 28 лютого с. р. — Отъ 1 марта 1885 р. не буде можна ихъ вже нѣгде уживати а можна ихъ бу- де лишь выѣнѣати на новѣи марки ажъ до 30 чѣв- тѣи с. р. въ окладахъ марковѣи. Побѣише не бу- де можъ ихъ вже и выѣнѣати. Книги промѣ- оловѣи торговельной, бланкеты выколовѣи и рахунки,

съ старыми штемплами будутъ могли и на даль- ше уживатися, ели будутъ передѣ 1 марта с. р. урядово перештемпилеванѣи.

— Для бѣдныхъ ученикѣи руской гимназиі прислали на навечеріе св. Богоявленія знакомѣи ея Добро- дѣѣи щедры датки, яко то: О. М. Соневнцкій зъ Волковецѣи и о. Ковалекскій зъ Счасова — по 10 зр. Спаси Богъ! — **В. И.**

— Посаги имени Гизельъ. Львѣвскѣи магистратъ розписавъ конкурсъ на три посаги въ высѣтѣ по 150 зр., кожде зъ фундаціи имени „Архикняжны Гизельъ“ назначенй для дѣвчатъ осироченныхъ по обохъ родичахъ або лишъ по отцѣи принадлеж- ныхъ до громады мѣста Львова скончавшихъ 16 а не переступившихъ 24 року житя. Убѣгательки маюте крѣмъ того доказати, що оєончили шо найменше третю класу народныхъ школь або вы- кажутся свѣдѣтвомъ приватно зложеного пошту и шо оутѣ дочками законно вѣнчавшихъ родичѣвъ. — Прошеня надежитъ вносити найдальше до 16 (28) лютого до рады мѣста Львова.

— Зъ Ордова доносятъ намъ, що учителька въ Сушнѣ, пов. каменецкого, панна А. М., о котрѣи була недавно згадка въ „Дѣлѣ“, що учить дѣти руоки по польски, не естъ Полькою але Руоинь- коу. Она учить дѣтѣи въ школь языка польского лишъ о стѣлку, о оєколько се естъ приписано а языкомъ выкладовымъ въ школь естъ языкъ рускій. Сама жъ п-а учителька ходитъ до церкви, молотоя зъ руокого молитвослова народного и розговорюєе у себе дома съ кождымъ по руоки. Хочемо вѣрити, що се поєчєнєе надѣебанє намъ, якъ здаєся, отъ чѣловѣка безынтересованого, естъ правдивєе. и для того помѣщаємо его радо, бо не хочемо нѣкого вѣ на волооєкѣи кривдѣти на его чѣсти и заслужѣи.

— Школа рѣльничѣи въ Ягольницѣи. Управитель шко- лы рѣльничѣи въ Ягольницѣи, п. Годзень, обявъ вже отъ нового року управу сѣи школы. На самѣи рускій Новый Рѣкъ отбулося въ Нагорянѣи засѣ- данєе кураторіи сѣи школы подъ проводомъ п. Гноиньского, на котрѣе прѣбуєвъ такожъ п. Адамъ Ноєль, повномочникъ гр. Лянцковьского зъ Ко- марна, выдаєць „Molotunuk-ѣвъ“, и п. Нева- домскій, ц. к. староста зъ Чорткова. На засѣданю сѣмъ раджено, въ якій способѣи придѣлати-бы для сѣи школы потребнѣише прѣобрѣвъ науковѣи, живѣи инвентаръ и всякого рода потребнѣише прѣд- меты, а оттакъ огляєно буднѣише школьнѣи. Найдальше до марта буде школа открыта. Учи- никѣи, котрѣи хотѣли-бы бути принятѣи до сѣи шко- лы, мусятъ внести поданєе безъ штемпла и прѣд- ложити: 1) метрику, шо оєончили 16 роцѣ житя, 2) свѣдѣтвомъ зъ оєончєиоу 4 класы школы на- родной, 3) свѣдѣтвомъ моральности и 4) лѣкарке свѣдѣтвомъ здравья. Якій хоєетъ буде зъ тои шко- лы, легко догадатися, голя звѣжимо, що выкла- довымъ языкомъ буде тамъ языкъ польскій и шо ученики будутъ муошли поборовати немалѣи труд- нѣише наукѣи, якѣи принесєе имъ польска терми- нологїа рѣльничѣи-господарска незрозумѣла хоч- бы навѣтъ и польскому селяниновѣи. „Polonizacja grunt“ — тай тѣлько.

— Зима зачинаєа у насъ доперва теперь на добре; доси бувъ воздухъ большє оєбнѣи а пе- редѣ двѣма недѣлями показувалися недалеко Львова навѣтъ веснянѣи цѣвты. Инакше въ пѣ- нѣиныхъ губерніяхъ Россіи. Въ Архангельску дня 8 н. с. обчня позамерзали термометры съ живымъ орбѣломъ. Термометры спиртусовѣи по- казували 43° Реомира; въ Екатеринбургѣи було дня 10 н. с. обчня 42° Реомира.

— Зборѣи львѣвскихъ книгарѣвъ, антикарѣвъ и фото- графѣи отбуєа дня 17 с. м. въ комнати торго- вельной подъ проводомъ п. Губрыновчѣи. На зборѣи заявляеъ п. Тшемескій именемъ фотографѣи, що товаришѣи его фотографы внесли прѣтегѣи до мнѣи-стерства противъ примусовому прѣдѣленю ихъ до сѣи корпорациі и не берутъ для того участіи въ зборѣи. Книгарѣи и антикарѣи выбрали оттакъ комисію зъ 5 членѣвъ, котра має занятія удо- жєнємъ статута организациіного.

— Австрийскій университетъ. Пѣлоя выказу мнѣи- стерства просвѣты записалося въ австрийскихъ университетѣихъ изъ школьнѣи роцѣ 1884/5 12.648 олухатѣлѣвъ. Зъ того числа припадає на Вѣ- денъ: 4.699 звѣчныхъ а 700 надзвычайныхъ студентѣи. Оттакъ олдѣе Прага: де на чѣокомъ университетѣи еотъ записаныхъ 1.649 звѣчныхъ а 108 надзвычайныхъ студентѣи, а на нѣмец- кимъ 1.209 звѣчныхъ а 238 надзвычайныхъ. — На львѣвскѣи университетѣи записалося 904 звѣч. а 72 надзвѣч.; у унив. въ Грацу записа- ныхъ 884 звѣч. а 226 надзвѣч.; въ Инсбруку еотъ 612 олух. звѣч., а 128 надзв.; въ Краковѣ еотъ 835 звѣч. а 83 надзвѣч., а въ Чернівцяхъ 207 звѣч. а 62 надзвѣчныхъ.

— Хроника ошуканьствъ и спрѣвѣренъ збогачєса майже съ кождымъ днѣмъ оѣвѣими фактами де- фравдаций касіерѣвъ банковыхъ та банкарѣвъ. Ще не затеряєъ въ памяти драстичнй подрѣбности дефравдациі Явнера и другихъ героѣвъ шпорту дефравдациі, а вже выплывають новѣи имена того рода шпортоменѣвъ. Зъ Вѣднѣи доносятъ именно, що арештовано шефа банкарской фирмы „Nodereg et comp.“ яко обвинѣваного о великѣи ошукань- ства доконанй на шкоду численной публики, шо повѣрила агаданѣи фирмѣ свое майно, а майже равнѣишєе доходитъ зъ Прага вѣдомѣствѣи, шо тамошнѣи власти узвѣили ажъ девѣтєхъ агентѣи конторы неколларокѣи Вилека (Bilek), котрѣи отя- гѣи такожъ подѣи замѣтомъ великихъ ошуканьствѣи.

— Политичнєе убійство. Въ Франкфуртѣ надѣи Мен- номъ доконано дня 13 с. м. вечеромъ около год. 8 отрашного убійства на ооѣи полиціиного со- вѣтника дра Румпфа. Вынозники сего убійства оутъ по воѣи мнѣиствѣи апархоты, для кот- рыхъ Румпфъ бувъ дуже небезпечный. Убійство доконано такъ зручно, шо убійцѣи нѣкто не ви-

дѣвѣ и они могли зовѣтъ не спостережено утѣ-
чи. Румфѣ, якъ звичайно, вийшовъ пѣзно зъ
свого бюро и вертавъ до дому. Якъ разъ, коли
вже дѣйшовъ бувъ передъ дверѣ свого помеща-
ня, отрѣтила его рука убійцѣ и бѣгъ ихнучий два
раза штилетомъ упавъ неживий на землю. Служ-
ница его, котра на хвилку передъ тѣмъ вийшла
була дещо купити, вертала до хаты и побачила
передъ дверми якогось чоловіка на землі. Она
думала, що то якийсь панця и налякалась та за-
кликала другу дѣвчину, чтобы ея завела до хаты.
Коли отже дѣвчата зближались до лежачого на
землі, служница Румфа пѣзнала заразъ, що то
ей панъ. Она хотѣла его піднести и доперва по-
бачила, що Румфѣ облитый кровю и тяжко ра-
неный въ груди; бѣгъ же отворивъ бѣгъ же отворивъ
заразъ и замкнувъ и на рукахъ своєї служницѣ
закрикнувъ жатье. Наспѣвши лѣкаръ оконстату-
вавъ вже лишъ наспѣвшу смерть отъ раны зада-
ной ему въ саме сердце. Полиція розвинула заразъ
якъ найбільшу дѣяльність, але все було на дар-
мо; убійцѣ пропали безъ слѣду и дося ихъ ще не
выслѣджено. Сколотатовано лишъ только, що коли
Румфѣ вертавъ до дому, за нимъ шло трихъ
людей; передъ домою, здаєсь, засѣвъ бувъ на
него убійца и заскочивъ его несподѣвано. Поли-
ція вызначила за зловлене убійцѣ 10.000 марокъ.
Що Румфѣ упавъ зъ рукъ анархистѣвъ, нема
майже и сумнѣву. Овъ найбільше и головно при-
чинився до откритя атентату динамитового а о-
собливо черезъ те, що удавъ самъ анархиста и
въ сей способъ уживавъ такожъ своихъ агентѣвъ.
Овъ знавъ отже воѣ тайны анархистѣвъ а въ
процѣсѣ за сей атентатъ въ Липоку его доносы
мали найбільше значеня. За овѣдка не покида-
но его лишъ для того, чтобы его не выставити
на пачаотъ анархистѣвъ. Характеристичнымъ од-
накожъ еотъ, що въ процѣсѣ томъ трибунальъ вы-
сказався противъ такого подѣстунного уживаня по-
лиціи, черезъ що остаточно и сама полиція може
довести до злочинства. Румфѣ стоятъ въ ооб-
стойтѣ звязи съ лондонскою полицією и черезъ
те ставоа бувъ дуже небезпечный звѣстному а-
гитаторови Мостови и его прихильникамъ. Румфѣ
фони грожево вже отъ давна смертею и о обѣтъ
звѣстно було въ цѣломъ мѣстѣ такъ, що п. пр.
боаюся мешкати съ нимъ въ одвоімъ домѣ, щобъ
случайно не вылетѣти въ воздухъ. Румфѣ не
робивъ себѣ однакожъ нѣчого зъ всякихъ погрозъ.
— Найновѣйші телеграммы доносятъ, що въ Ан-
верпи зловлено чоловіка, дуже подозрѣного о у-
бійствѣ Румфа, або по крайній мѣрѣ чоловіка
подозрѣного о якѣсь иншій убійствѣ.

— Доносчикъ передъ судомъ. Въ одескѣмъ окру-
жнѣмъ судѣ розбирано недавно дѣло одного жидка
обжалованого о ложный доносъ. Жидъ сей име-
немъ Яковъ Гиллеръ подавъ бувъ именно до ди-
визіи полку стоячого залогомъ въ Одесѣ безъ-
именный доносъ на солдата Стафикоула, ще сей
ширять анархистичну и соціалистичну пропаган-
ду межю своими товаришамъ и роздає забороной
брошюры. Коли ревизія отбувшося у Стафикоула
и переслуханя его товаришѣвъ не выкрили нѣ-
чого, що могло бы компрометувати его, зачала
власть глядѣти за донощикомъ, котрого наконецъ
выкрыто въ особѣ Якова Гиллера. — Судъ при-
саяныхъ признавъ Гиллера виновнымъ и засуд-
дивъ его на позбавлене деякихъ правъ и на
одинъ рокъ робѣтъ въ арештантскихъ ротахъ.

— Поединокъ отбувся сими днями въ Вѣднѣ межю
двома офицерами, зъ котрыхъ оденъ належавъ
до австрійской а другій до російской маринарки.
Офицеръ австрійскій бувъ іноспіто на послѣд-
ныхъ маневрахъ морскихъ въ Кронштадтѣ и умѣ-
ставъ о нихъ оубоа дуже неприхильну оубѣнку
въ фаховѣй Arme- und Marine Zeitung, котра
опонукала російского офицера вызвати рецен-
зента на дуель. Оба противники раненіи досѣтъ
тяжко.

— Свѣтъ музичный буде сего року обходити двѣ
великого значеня рѣчицѣ, бо дня 23 л. лютого
припадають сотні роковины уродженя Гендла, а
дня 21 марта сотні роковины уродженя Баха. Въ
мѣсяцѣхъ родивныхъ знаменитыхъ композиторѣвъ
заходять дуже сильно, чтобы обхѣдъ вышавъ
свѣтло.

— Дрѣбнѣ вѣсти. Юліанъ Сопотняцкій, ц. к. ад-
юнктъ оудовый въ Солотвинѣ, получавъ на льво-
вскѣмъ университетѣ степень доктора правъ. —
Наглою смертею умеръ дня 14 н. с. сѣчня въ ва-
гонѣ черновецкой желѣзницѣ межю Сзуполемъ а
Галичемъ бар. Капрі, властитель добръ на Бу-
ковинѣ. — Выдѣлъ медачный краковскогo уни-
верситету, розписавъ конкурсъ на стипендію од-
норѣчну въ сумѣ 900 зр. зъ фундаціи В. Шкляр-
ского, назначену для медикѣвъ укѣичившихъ сту-
дія на университетѣ краковскѣмъ, котра зъобо-
визуеа въ протягу наиблизшого року поробити
испытя докторскій. — Въ Вѣднѣ закрыто сими
днями существовашу тамъ цавярню баварску,
якъ кажутъ задля браку консументѣвъ; кобы то
у насъ дошло до того, чтобы можна закрыти
хочъ половину шинковъ та корчмъ. — Цѣсаръ
дарувавъ рѣшту кары 133 взынать; зъ сего ча-
сла припадає на львооске заведеня карне 10, на
станиславѣвоке 11, на всяцкѣ 5 а на львооске
заведеня карне для жѣнокъ 7. — Товариство
правникѣвъ у Львовѣ отбуде завтра звичайнй за-
галнѣй зборъ, на котрыхъ дневнѣмъ порядку сто-
ять межю прочими справа выбору нового выдѣлу
и предѣдателя товариства. — Въ провинціи Гре-
нада въ Испаніи завалилося черезъ послѣдне зе-
млетрясеня 3240 домѣвъ.

Вѣсти зъ Епархіи Перемыской.

Каплицу институцію на пар. Попель, дек. д.

Выдавецъ и редакторъ: Иванъ Белой.

дрогобыцкого, получивъ о. Іоанъ Чапельскій зъ
Кропивника старого.

Сотрудництво оамоотѣиле въ Кропивнику
старѣмъ, дек. дрогобыцкого, получивъ о. Іоанъ
Леонтовичъ, завѣдатель зъ Попельвѣ.

До канон. институціи завданый о. Іоанъ
Решетыло, завѣдатель парохіи въ Мегерѣ, на
туюжъ парохію.

Ординарїтскій комисарь, дек. перемыского,
о. Максимиліанъ Лукашевичъ, выслуженый деканъ
перемыскій, подякувавъ за-дѣя немочи за урядъ
комисаря, а на его мѣсце именованый Вир. крыл.
о. Юліанъ Куликовскій, парохъ катедральный и
деканъ перемыскій.

Введеный въ завѣдательство парохіи Волко-
выя, дек. балгородского, о. Теодоръ Костишинъ.

Катихизомъ при школѣ въ Добромилі по-
ставленый тамошний сотрудникъ, о. Евг. Нѣм-
цѣвъ.

Вѣсти зъ Аепархіи Львооской.

Презенту получили оо.: Юстинъ Подлѣсц-
кій на Путятинѣ, дек. рогатынского; Филеонъ
Огоновскій на Джурѣвъ, дек. снятынського; Ме-
летій Лотоцкій на Якубѣву, дек. жуковскогo.

Введенъ въ душпастырскій посады оо.: Адамъ
Витвицкій яко завѣд Стрѣлакова, Іларій Сѣчин-
скій яко завѣд. Дашавы, дек. отрийского. Заха-
рїя Подлѣсцкій яко парохъ въ Монастырскихъ
дек. буцацкого.

Принятый до семинаріи Теодоръ Кирчѣвъ
на IV рокѣ богословія.

Президіа намѣстництва годится на кан-
оничну институцію для зарезентованого на пар-
охію Милованъ о. Августина Ловицкого.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— „Нѣвоком Старини“ книжка за обѣны 1885
р. дѣйшла вже до нашихъ рукъ и представляєа
дуже поважно. Мѣстять она въ себѣ слѣдуючій
статїи: 1. „Характеристика южно-руской лите-
ратуры“ Н. О. Сумцова; 2. „Очеркъ исторіи юго-
западной Руси“ посла о. Стефана Качалы „Polityka
Polaków względem Rusi“; 3. „Прудудій
полковный асаулъ Михайло Мовчанъ и его запіс-
на книга“, Вол. Антоновича; 4. „Древнй и новй
сказаня о початку кїевской академіи“, С. Голуб-
ова; 5. „Дунайцѣ“ А. Скальковского; 6. „Ста-
роовѣтскій батюшка и матушка“, Ів. Левичкогo;
7. Библиографія; 8. Звѣстки и замѣтки. — О
трудѣ о. Стефана Качалы „Polityka Polaków
względem Rusi“, зъ которого вытѣгнено историчну
часть, пише авторъ: „Трудъ о. Качалы, по усен-
ноу зъ него полемичной и публицистичной ча-
сти, дає весьма хорошій прагматичный очеркъ
исторіи южно-заходной Руси, якогo именно хибує
въ скупой южно-руской историчной литературѣ
и якогo мы надармо отали-бы шукали въ трудахъ
Бантыша-Каменского и Н. Маркевича, застарѣ-
лыхъ не только що до фактичного змѣсту, но ще
болше що до основного погляду и опособу вы-
кладу“. — Въ рубрицѣ „Библиографія“ умѣщенъ
рецензіи: а) книжки „Пчела почаевская“, збор-
ника поученъ и статей преподавнѣго Іова, игу-
мена лавры почаевской (1581—1651); б) льво-
вского „Przegląd archeologiczny“, де друку-
ють овои працѣ нашй ученй: дрѣ Іовдоръ Ша-
раневичъ и крыл. Ант. Петрушевичъ, и в) дру-
гогo вышука украиньского альманаха „Рады“. —
Въ рубрицѣ „Замѣтки“ особливо важнй два пѣс-
ма Богдана Хмельницкого до П. Сапѣги, воеводы
виленского, гетьмана латовского, писанъ зъ Чи-
гирина 1656 и 1657 рр. Оригиналы обохъ ли-
стовъ находять въ библіотѣдѣ Рачиньского въ
Познани.

ПОСМЕРТНІИ ВѢСТИ.

† О. Ігнатій Мучинскій, деканъ и надзиратель шкѣлѣ
народныхъ повѣта любачѣвского, отзначеный кры-
лошанскою одежою и приходивый въ Шкѣлѣ, у-
покойоа дня 5 л. сѣчня о. р. въ 77 роцѣ жия
а 52 овященства. Покойный бувъ безженный и
належавъ до найрѣвнѣйшихъ патрїотѣвъ-осящени-
ковъ перемыской епархіи. Рукоположеный въ 1832
р., зботавъ заразъ секретаремъ еп. Снѣгурокого,
въ 1836 р. получивъ приходъ въ Немировѣ а въ
1851 въ Шкѣлѣ. Покойникъ умѣстивъ въ деозитѣ
„Нар. Думу“ значну суму, котра за колька-
найцѣ лѣтъ вынеса 50.000 зр., на будову въ
Шкѣлѣ мурованой церкви. Вѣчна память много-
заслуженому покойникѣву!

† Емилианъ Курбасъ, олухатель философіи на
львооскѣмъ университетѣ, членъ „Академичного
Кружка“, упокойоа сими днями у своего отця въ
Кустанѣ коло Лопатына въ 19 роцѣ жия. Вѣчна
ему память!

Господарство, торговля и промыслъ.

— „Azienda“. Въ IV томѣ кварталѣ 1884 року
предложено „Ациендѣ“ 1421 житьевыхъ внесеній
на зр. 1,609,375 обезпеченогo капитала и зр. 100
ренты, а выставлено полисъ 1156 на обезпечену
суму зр. 1,296,796 а 100 зр. ренты. Отъ 1-го
сѣчня до 31 грудня 1884 року предложено 5364
внесеній на капиталъ 6,432,392 зр. и 1000 зр
рентъ, а выставлено полисъ на житье 4542 на
обезпечену суму зр. 4,870,292 и 1000 зр. рентъ.
Въ IV томѣ кварталѣ 1884 року рилынуло пре-
мій житьевыхъ зр. 274,793-91 кр. Замельдованый
шкѣды въ томъ периодѣ, выносятъ зр. 51,261,99
крайцарѣвъ.

— Станъ виладокъ насы оащадности въ Коломыи.
Вклады въ каѣш оащадности въ Коломыи выносия
30 падолиста 1884 р. у 2167 сторѣвъ 805.570

зр. 63 кр.; въ мѣсяцо грудню вложило на кни-
жочки 189 сторѣвъ 64.786 зр. 34 кр., разомъ 2356
сторѣвъ 870.356 зр. 97½ кр. Вышмыли: 31 834 зр.
16 кр. Станъ вкладакъ отъ даяемъ 31 грудня 1884
у 2191 сторѣвъ 838.522 зр. 81½ кр., котры ща
дница ороцентоватъ по 5% отъ повѣрчнмъ капи
тализаваньемъ годовыхъ процѣнтовъ.

— На торгѣ до Вѣднѣ пригнано волѣвъ разомъ
2005 штукъ — межю тѣми 623 галицкихъ, 714
угорскихъ и 668 нѣмецкихъ. Плачено за галицкй
53—59½, за угорскй 55—63, за нѣмецкй 55 до
63 зр.

Черезъ редакцію „Дѣла“ прислали:

— Дѣя тов. „Просвѣты“: Вл. Семенюкъ въ Восп.
Градницѣ 2 зр.; пп. Як. Семенюкъ въ Сокалі 1
зр. и Ів. Семенюкъ (молод.) въ Сокалі 1 зр.; о.
І. Дыгдалевичъ въ Кукизовѣ 2 зр.; Вл. Читаль-
ня въ Кукизовѣ 1 зр.; Вл. Читальня въ Рудан-
цахъ 1 зр.; Вл. Т. Сухій въ Мшанци 1 зр.; Вл.
С. Рабинѣвъ въ Мшанци 1 зр.; Дрѣ М. Подлу-
скій въ Болеховѣ 2 зр.; о. М. Кордуба въ Суш-
нѣ 1 зр.; о. А. Санецкй въ Мацѣшнѣ 1 зр.; о.
К. Костецкй въ Скалѣ 1 зр.; о. Велычковскй въ
Покропивнѣ 2 зр.; Вл. Читальня въ Покропивнѣ
1 зр.; о. А. Котысь въ Довжичѣ 1 зр.; о. К. Дзе-
ровичъ въ Топоровѣ 2 зр.; Вл. Читальня въ Бор-
никахъ 1 зр.; о. І. Стрыскй въ Пльевку 2 зр.;
о. Ганкевичъ въ Панѣвцахъ 2 зр.; Вл. Читальня
въ Панѣвцахъ 1 зр.; о. С. Качала 5-60 зр.; о. І.
Маркевичъ въ Хренивѣ 1 зр.; о. П. Мыдлѣкъ въ
Павловѣ 2 зр.; Вл. І. Онишкевичъ въ Зборовѣ 2
зр.; Вл. Марія Онишкевичева въ Зборовѣ 2 зр.;
о. І. Домбчевскй въ Ясенева 1 зр.

— На „Русно-украиньску Библіотекѣ“: о. А. Лука-
шевичъ въ Бычковцахъ 2-20 зр.; Вл. В. Махаль-
скй въ Выжницѣ 1-20 зр.; Вл. І. Лукаковский
въ Выжницѣ 1-20 зр.; Вл. Шипыло въ Перемы-

шлянцахъ 30 кр.; Вл. Д-ій въ Зол. 4 зр.
— Дѣя общества им. Мих. Качовского: Вл. брат-
ства перк. въ Кукизовѣ и Руданцахъ 2 зр.; Вл.
И. Гоцуръ въ Бѣгли 1 зр.; о. І. Лягоровскй въ
Сапоговѣ 1 зр.; о. А. Санецкй въ Мацѣшнѣ 1
зр.; Вл. Читальня въ Покропивнѣ 1 зр.; о. П.
Бачинскй въ Краснѣмъ 1 зр.; Вл. Читальня въ
Борникахъ 1 зр.

— Дѣя товариства педагогичного: о. М. Кордуба
въ Сушнѣ 50 кр.; о. С. Качала въ Шельпакахъ
5 зр.; о. І. Домбчевскй въ Ясенева 1 зр.

— Дѣя „Шкѣльномъ Помочи“: о. М. Кордуба въ
Сушнѣ 50 кр.; о. Ю. Мандычевскй въ Бѣлявцахъ
2 зр.

— Дѣя „рускомъ мѣсно школы“ у Львовѣ: Вл. К.
Геникъ въ Березовѣ 5 зр.

— На „Рускй правотарѣ домовѣй“: о. Омелянъ
Дудровичъ 2-25 зр.; о. Ганкевичъ въ Панѣвцахъ
3-25 зр.; о. І. Герасимовичъ въ Зарубанцахъ 3
зр. 50 кр.

— Дѣя бѣдныхъ учениковъ рускомъ гимназиі: Дрѣ М.
Бучанскй въ Станиславѣ 1-50 зр.

— На дѣвочѣ воспитальнѣ въ Перемышлѣ: о. І. Ге-
расимовичъ въ Зарубанцахъ 3 зр.

(Надѣслане).

Не маючи иншой дороги, приневолений я
на сѣмъ мѣсяцѣ просити Вл. Дуку Кошку, що-
бы въ своемъ власномъ интересѣ якъ
найкорше подавъ менѣ овою адресу.

Б. Кирчѣвъ, уліца Коперника ч. 36.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

1009 (135-?) поручає

препараты зъ гумы и выробы кавчуковй
для потребъ хирургичныхъ и иншихъ подѣбныхъ.

Тягеньє 20-го лютого 1885.

Разомъ 10.000 выгранныхъ

КИНЧЕМЪ-ЛОСЫ

1. Головна выграна зр. 50.000

2. Голов. выгр. 20.000, 3. Голов. выгр. 10.000 зр. а. в.

11 ЛОСѢВЪ 10 гульденъ

Дальшй выгранный 5.000 зр. 3.000 зр.

Дальшй выгранный 2.000 зр. 1.000 зр.

Кожда выграна платится готѣвкою

Тягеньє 20-го лютого 1885.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галиц.

акціонного Банку Гипотечного

купе и продає

всѣ эффекты и монеты

пѣды найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечнй и

5% Листы Гипотечнй преміованй

котры посла закона зъ дня 2 Лявня 1868 (Дав. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвышшой
постановы зъ дня 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталѣвъ фон-
довыхъ, пупиларныхъ, кавцій супружескихъ войскowych, на кавцію и вадія

можно въ сѣй Конторѣ получить.

(до выловосаня съ 10% премією т. є. по 110 за 100)

Всѣ припроченыя зъ провинціи выконуются безъ проволоки по курсѣ дне-
номъ, не числячи нѣякои провизіи.

1267 6—?

Оголошеняе.

Нынѣшнымъ розписуєа конкурсъ на посаду люстратора громадъ
и касієра Выдѣлу повѣтового, въ цѣли проваджєня рахункѣвъ и справджу-
ваня касъ позичковыхъ, такожъ рахункѣвъ громадскихъ, ведя спеціальныхъ по-
рученъ Выдѣлу.

По роцѣ задовольняючой працѣ, вѣльно буде урядникѣву тому старатися
о усталеняе тои посады. Винагородженя рѣчне выноситъ 600 зр. платы, такожъ
титулѣмъ кожѣтѣвъ подорожи 200 зр. а. в. при зложеноу кавціи 600 зр.

Убѣгаючися о речену посаду повиннй доказати зложеный пописъ съ ра-
хунковости, знаемости языковъ краевыхъ и бѣглости въ концептѣ и надѣслати
жаданй квалификаціи найдалше 15 л. марта 1885, по чѣмъ неузглядненй пода-
ня зѣстануть зверненй.

Дня 7 л. Сѣчня 1885.

Выдѣлъ повѣтовый въ Долинѣ.

1289 (2—2)